

שכונת ירדתי

ב תדאכבי, ביקשה לשכת המסחר ה' צעירה מחבריה הצעות מעשיות כיצד לרכוש חברים חדשים ללשכה. קיבלה בין השאר את ההצעות הבאות: "לחייב כל חבר להחזיק בביתו בעל-חיה, חתול או כלב, או דומם לא נעים, כמו חבית המלוחים, עד שיכניס חבר חדש ללשכה."

★ ★ ★

מפ הנכנת אורחים

ב תדאכבי, הופתע אורח כאשר מקד ההוצאה לטועל בליות שוטר הופיעו בו ביתו כדי לגבות חוב למס-הכנסה, ניצל את ירדתו של הפקיד, כלא את השוטר, הש- אירו נעול בדירתו והסתלק.

★ ★ ★

זריקת עידוד

ב עמק יזרעאל, הופיע צעיר בישובי האיזור כשבירדו חפק ממשרד-הבטחון: "נא להגיש למוכיז את כל העזרה. הוא נבה מלחמת סיני וממלא תפקיד שליחות סודית. סובל מהתקפות-כאב ועל פי בקשתו יש לתת לו זריקת מורסיום בכל מרפאה אליה יפנה." הצליח לקבל בקיבוצים שונים זריקות מורסיום, התגלה לבסוף כמורס- יניסט, שהוציא בדרך זו זריקות ממלאי המורסיום של הקיבוצים.

★ ★ ★

הגיל המסוכן

ב יפו, התאבדה אשה בת 75, בבלעה גלולות רעל, השאירה מכתב בו ציינה את סיבת ההתאבדות: אהבה נכזבת.

★ ★ ★

גן נעול

ב באר-שבע, רצה אליעזר מנדלבוסקי לשמור על נקיון ביתו, השאיר את נע- ליו בסתח ביתו בלילה, גילה בבוקר כי אלמוני גנב את הנעלים, לא יכול היה ללכת למסורה מכיון שאלה היו נעליו היחידות.

★ ★ ★

מלה בסלע, שתוקה בתרי

ב רחובות, כאשר התברר לעסקי קבר- צת הפועל המקומית כי המונים נכנסים למגרש הכדורגל שלהם ללא תשלום, אחרי שהם משכנעים את הסדרנים, הציבו העס- קנים בשערי המגרש סדרנים חרשים איל- מיס, העלו בבת אחת את ההכנסות.

★ ★ ★

קור רוח

ב נירים, ראה חייל חילת שנסחפה ב- שטף של זרם ואדי, קפץ למים כדי להצילה, נסחף אף הוא בזרם החזק, ניצול על-ידי קבוצת חיילים נוספת שמהירה לש- לוח את החילת מחוסרת-ההכרה באמבולנס לבית-החולים, השאירה אותו, קופא מקור ורטוב, על הכביש.

★ ★ ★

מחוז לגר

ב תדאכבי, שעה שמוכר התאחדות הכדורגל שוחח בסלפון עם שחיץ, הופסקה שיחתו והטלפוגאית הודיעה לו: "נא להפסיק את השיחה כדי לקבל שיחת- חוץ עם גדרה."

★ ★ ★

על כנפי נערים

ב שמוקדולם, שחדיה, שיחק ילד בן שלוש באירון בחורו, הגיע למסקנה כי התאמן די הצורך, פתח את החלון, קפץ החוצה כדי לגסות אם הוא יודע כבר לטוס, נפל מגובה של 11 מטר, לא ניזוק פרט לשריטות קלות.

★ ★ ★

שכר הזימה

ב באר-שבע, התבישו שני צעירים בני 18 להיענות לשדוליה של פרוצה, טע- נו כי אין להם כסף, הוכו על-ידי סרטורה של הפרוצה על סירובם.

ad infinitum — לנצח

למועדון הלילה הוזה ambiance בלתי רגיל.
 ambiance — אהירה

אינני au fait עם המצב.

au fait — מעודכן

au revoir מותק, להתראות מחר.

au revoir — להתראות

הנה Billet doux מחברת החשמל.

billet doux — מכתב אהבה

הוא גורא blasé, את יודעת...

blasé — משועמם, יגע, לאה מן החיים

(טוב בשביל החותמת) bon voyage, אמא.

bon voyage — דרך צלחה

קיבלתי יופי של bouquet מגדעון.

זר פרחים מוכן לנעיה — bouquet

יש buffet בחדר הסמוך.

buffet — חנוון

יש לו carte blanche לעשות ככל העולה על רוחו.

carte blanche — יד חופשית

(לפעמים באירוניה) האם חנה לא נראית chic

בשמלה החדשה שלה?

chic — חודר (שיק)

יש להם חדר אמבטיה גורא chi-chi.

חיזור מפורז (שישי) — chi-chi

(לומר בביתחון ובשיעמום): למחבר יש

claque ביצע.

claque — מחיאות מאורגנות

הוא רואה את עצמו ל- Connoisseur ביינות

connoisseur — מבין

היה לי contretemps קטן עם המוזיקה.

עיכוב בלתי צפוי (קונטרסטן) — contretemps

אמש יצאתי עם ה- cri de coeur שלי.

זעקת הלב — cri de coeur

הרגשתי שלא הייתי de rigueur במכנסים

הארוכים שלי.

de rigueur — מחייב

הוא שוב מאוהב. כל כך distraint.

מפוזר — distraint

כל ההערות שלו הן גורא double entente.

חרתי משמע — double entente

נסענו en famille.

בחוג המשפחה — en famille

אנחנו נאסוף אותך en route.

בדרך — en route

אני יכולה בקלות לסדר לך entrée בח-

האמנים.

כניסה — entrée

לצמרי entre nous היא מנוחלת.

בינינו לבין עצמנו — entre nous

גדמה לי שעשיתי faux pas כאשר שאלתי

על בעלה.

משנה חברתי (פא) — faux pas

להתראות ב- foyer.

אולם המתנה בתיאטרון — foyer

עשיתי gaffe כאשר שאלתי אותה לאן היא

נעלמה.

משנה חברתי — gaffe

הוא habitué של הבאר הזה.

אורח קבוע — habitué

המקום רחש hoi palloi.

המונים (הוג פלוג) — hoi palloi

יש להם menage בשלושה.

משק בית — menage

ה- milieu שלי הוא בקרב האמנים.

חוג — milieu

יש המון en dit ביחס למי ששילם בעד

הכרטיס.

דעות, אמירות — en dit

היא ריהטה את החדר שלה עם panache.

עשיית דברים בסגנון מוגזם — panache

הוא עכשיו passé במקצת. אף אחד לא

מדבר אתו.

מיושן — passé

העוגה שלי היתה piéce de resistance של

הערב.

חלק חחשוב ביותר

— piéce de resistance

יש לו טוגות של savoir faire

טאקס, חוש חברתי — savoir faire

מכתהיוק ארותי

גני יודעת מדוע, אולם כמעט תמיד כך הוא הובר. מתוך מכתבן אין הן נראות לי שר- גות מכל השאר. הן מחפשות חברים בגיל 24-28. אני בטוחה, שהאחת שכתבה את המכתב חושבת את עצמה אפילו לחרונית. יש לי רושם, משום מה, שזו השחרחרת דחקה. ראו את היצירה שלה: "שתי חברות אנו / את הצבא סימנו / בנות מושב אנו / ולגור בעיר עכברנו / תל-אביב העיר- זו זרה לנו."

מילון שימושי לבנות/נשי רוול

אי אפשר. מוכרחים לדעת קצת צרפתית. בעיקר מלים ממוצאות שאפשר וחשוב להכ- ניסן לכל שיתה טרקלינית אינטליגנטית בכל שפה שהיא. עושה הרבה יותר רושם, כש- את יושבת ברוח, לילית או סטרנהיים ב- חיפה, לומר שאת באה tout de suite מאשר right away.

אם אינך יודעת את הביטויים ההכרחיים, אל תתיאשי. את אפילו אינך חייבת לעשן כנסת 6. דודה רותי חשבה על הכל והכינה מילון שימושי. אין צורך להודות לי, באמת. ספרי על התוצאות. ובכן: —

האם אתם הולכים à deux או בחבורה?
 בסניים — à deux
 הוא סיפר סיפורים נשעמים ad infinitum

נערת השבוע

היא היתה כזאת מותק. עיניה הכחולות הצרות קרנו בתמימות ובהן, חיוכה התמים הקסים והמים את הלב הנוקשה ביותר. אמ- הות רבות קיוו בגלוי ובסתור לבן שבנותיהן תהיינה כמוה. יא פרועתה וחסרות מוסר כשאר הנערות של היום. היא היתה סס נודף לכל דבר מתקתק וסנטימנטלי. אמה שמרה עליה בעין פקוחה. והנה, בא הקץ. יום אחד פרעה את שערה, לבשה מכנסיים צרים, סודר בוהמי, קרעה — אם להסתמס בביטוי מליצי — בפוך את עיניה, חלטה הבעה כעוסה חושנית אילח ב.ב. על פניה וזרקה את מתיקונה טבעד לחלון.

אל תגידו לי שלא הכרתם את מיוועתכם רוסי שניידר. כך היא נראית בסרטה הנוכחי.

תאמרו, זה לעולם לא ייגמר?
 "ביום שלישי 3.2.59 כותבת אחת, ש' נקרא לה בשם (1118/155) "בשעה 7.30 בערב בערך, נמצאתי בסיבוב בילו אחרי רחובות. נמצאת שם מסעדה. הייתי אני ו- אחי, ילד בן 10. בפנים המסעדה ישב צנחן צעיר. הוא אכל סנדוויץ' עם גנדיק. תיאורו: שערות שטניות, עיניו אפורות או חומות. "הייתי מאד רוצה לראותו או להתכתב עמו. לבושי באותו ערב היה הצאית כחולה ובטלרס כחול. שערותי שחורות ארוכות וקנינו מהמסעדה עוגות. אני ואחי הכינו לאוטובוס לכיון ראשון-לציון כאשר יצא אותו חייל אני ואחי הלכנו אחריו ונדמה לי שהוא התערב בין חיילים אחרים או ש' הלך לכיון התחנה. כך שלא יכולתי להכירו. אני מקווה שתיאורי ישלח את החייל."

★ ★ ★

לכן הוא דא

"במכתבים הנכתבים אליך," קובע (1118/156) "עובר קו אחד כחוט השני. כל אחד או אחת מהלל/ת את עצמו, או שהיא מביע את דעת האחרים עליו, או מגסה להפנות את תשומת הלב לשטחים שבהם הוא מתעניין ועל ידי כך להעלות את ערכו, באם המדובר הוא בשטחי תרבות או שטחים הקשורים לתרבות הגוף."

"... לפי דעתי, התכונות היחידות שצריך לציין במכתב אליך הן תכונות פיזיות, שאין עליהן עוררין, והשאר ייעשה על ידי מגע בין שני הצדדים אם בכתב ואם בעל-פה. "לכן אנהג לפי הלך הרוח שהבטתי, ו- אציין רק שגילי 28 וגובהי 184 ס"מ — כדי שלא אקבל חיליה הטובה מנערה ש- גובהה 2 מטר וגילה 35, או מאחת שגובהה מטר וגילה 15."

"לכן לא אציין את דרגתי הקודמת (בטח סמל עלוב); "לכן לא אשתבח שיש לי חוש הומור הגובל לפעמים בציניות; "לכן לא אתפאר שיש לי מכונית חדשה; "ברור גם שלא אתהלל שחוגי-מכרי מקובל בחברה; "

"לא אתאגדה גם שטיילתי פעמים רבות גם בארץ לאורכה ולרוחבה וגם בהויץ-לארץ; "מובן גם שלא אביע את דעת מורי עלי, שהצטיינתי בלימודים, למרות שלא למדתי, ודעת חברי בהתה, שאני מוכשר, אבל ה- כשרון יותר מדי "ממזרי"; "בסיכומו של דבר ברור שלא אני ש- אני נחשב לסנוב. "הובר היחיד שכן אני — שהייתי מבקש שתענה לי נערה החושבת את עצמה מ- אימה לתכונות הפיזיות — גיל וגובה — כי שהוכרתי לעלי. את שאר התכונות, נכיר אהדית לאחר מכן."

★ ★ ★

על אופניים בנשם

(1118/157) מודה שמשעמם לה בשעות שלאחר העבודה. בכלל, אומרת היא, חייה אינם מסעירים ביותר. היא לא עברה את הקמים לעזה, ואפילו לא ראתה את אילת, תארו לכם.

היא אוהבת חיות; לרכב על אופניים בגשם השוטף ביותר, לפתור תשבצים ול- קבל מכתבים, בתנאי שיבואו מעציר כבן 20-24, גבהיקומה ובעל חוש הומור.

★ ★ ★

פשוט אדם רגיל

עושה רושם של טיפוס חזק ושקט, (1118/158). בכתבי-יד נמרץ הוא אומר מעט מאד: שהוא טייס בחיל-האוויר, חובב טיולים, סרטים והצגות טובות. הוא מבקש להת- כתב עם נערה חיינית בת 19, והוא אפילו איננו דורש במיוחד תמונה, תארי לך.

★ ★ ★

שתי חברות הן

אם הן שתיים, אז כמעט ברור שאחת בלוגית והשנייה שחרחרת (1118/159). אי-